

Samenvatting NDM 2011

Hieronder volgt een beschrijving van de meest in het oog springende ontwikkelingen uit het Jaarbericht 2011. De tabellen 1a en 1b geven een overzicht van de laatste cijfers over het middelengebruik en de drugscriminaliteit. Recente gebruikers hebben het afgelopen jaar een middel gebruikt en actuele gebruikers deden dat in de afgelopen maand.

Drugs: gebruik en hulpvraag

Cannabisgebruik onder scholieren stabiel, hulpvraag in algemene bevolking neemt nog steeds toe

Scholieren van het basisonderwijs (groep 7 en 8) hebben amper ervaring met cannabisgebruik. In 2011 had 0,3 procent van hen ooit wel eens een joint gerookt. Het percentage actuele cannabisgebruikers onder scholieren van het reguliere voortgezet onderwijs (12-18 jaar) daalde geleidelijk tussen 1996 en 2003 en bleef in 2007 en 2011 op hetzelfde niveau. In 2011 was 8 procent van de scholieren een actuele cannabisgebruiker. Het percentage scholieren dat op zeer jonge leeftijd (14 jaar) al ervaring heeft met cannabis daalde wel: van 19 procent in 2003 naar 11 procent in 2011. Het percentage cannabisgebruikers is lager onder scholieren van Marokkaanse afkomst vergeleken met autochtone scholieren. Er zijn geen verschillen tussen schoolniveaus.

Het percentage actuele cannabisgebruikers onder Nederlandse scholieren van 15-16 jaar blijft in 2011 relatief hoog vergeleken met scholieren uit andere Europese landen (14% versus een Europees gemiddelde voor 36 landen van 7%).

In 2007-2009 voldeden bijna 30 000 mensen van 18-64 jaar aan een diagnose cannabisafhankelijkheid. Zij hebben vaker dan de algemene bevolking te kampen met andere psychische stoornissen, zoals angst, depressie, ADHD en gedragsstoornissen. Het aantal cannabisgebruikers met een hulpvraag bij de verslavingszorg blijft stijgen. Tussen 2000 en 2010 nam het aantal primaire cannabiscliënten toe van 3 534 naar 10 971. Van 2009 naar 2010 ging het om een toename van 7 procent. Van de cannabiscliënten zijn 4 op de 10 jonger dan 25 jaar. Zij zijn gemiddeld 28 jaar, net zo oud als in 2001. Cliënten die hulp vragen voor problemen met cocaïne, opiaten, ecstasy, amfetamine, of alcohol zijn gemiddeld wel ouder geworden. Voor bijna 6 van de 10 cannabiscliënten is cannabis het enige probleem; 40 procent van de cannabiscliënten heeft ook problemen met een of meer andere middelen. In algemene ziekenhuizen worden nog steeds weinig mensen opgenomen vanwege cannabismisbruik en –afhankelijkheid als hoofddiagnose. In 2010 ging het om 64 opnames. Het aantal opnames met cannabisproblematiek als nevendiagnose is groter en blijft stijgen, van 520 opnames in 2009 naar 767 opnames in 2010 (+48%). Bij bijna een kwart (22%) van de opnames met cannabisproblematiek als nevendiagnose vormden psychosen de hoofddiagnose.

Er is nog geen afdoende verklaring gevonden voor de stijging van de cannabis-hulpvraag. Deze trend in de hulpvraag kan wijzen op een toename van het aantal probleemgebruikers van cannabis, al dan niet in samenhang met het relatief hoge THC-gehalte in nederwiet. Ook kan een verbetering van het hulpverleningsaanbod voor cannabisproblematiek een rol spelen of een toenemende bewustwording van de verslavende eigenschappen van cannabis, waardoor gebruikers wellicht sneller hulp zoeken. Overigens moet rekening worden gehouden met een “vertragingseffect”: het kan jaren duren voordat probleemgebruikers eventueel hulp zoeken. Het is dus mogelijk dat een stijging in de hulpvraag is te herleiden tot een veel eerder gestarte toename van probleemgebruik in de bevolking.

Stabilisering cocaïnehelpvraag bij verslavingszorg, lichte stijging ziekenhuisopnames

Onder de schoolgaande jongeren van 12-18 jaar in het regulier onderwijs is het ooitgebruik van cocaïne tussen 1996 en 2007 licht gedaald van 3 naar 1,7 procent en bleef het op dit niveau in 2011. Het actuele gebruik bleef al die jaren rond 1 procent (0,8% in 2011).

Cocaïnegebruik, vooral in de snuifbare poedervorm, komt relatief veel voor onder jongeren en jonge volwassenen met een uitgaande leefstijl, maar het middel is minder populair dan ecstasy. De rookbare variant ('crack') komt veel voor onder opiaatverslaafden, maar de harddrugscene kent ook crackgebruikers die geen opiaten consumeren. Hoeveel mensen lichamelijke, psychische of sociale problemen krijgen vanwege overmatig cocaïnegebruik is niet bekend.

De verslavingszorg registreerde tot 2004 een sterke groei van het aantal primaire cocaïnecliënten, van 2 500 in 1994 naar 10.000 in 2004. Tussen 2004 en 2009 bleef het aantal rond de 10.000 schommelen en daalde het in 2010 naar 9 437 (-10%). Voor ruim de helft (53%) van de cliënten in 2010 met een primair cocaïneprobleem was roken (crack) de belangrijkste wijze van gebruik. Voor bijna de helft was snuiven (44%) de belangrijkste wijze van gebruik.

Het aantal ziekenhuisopnames waarbij cocaïnemisbruik of – afhankelijkheid als hoofddiagnose stond geregistreerd blijft beperkt (114 in 2010). Het aantal opnames waarbij cocaïneproblematiek als nevendiaagnose stond geregistreerd is groter en neemt geleidelijk toe. In 2010 ging het om 756 opnames, 19 procent meer dan in 2009. Hierbij had 1 op de 5 opnames te maken met ziekten van de ademhalingswegen.

Daling aantal opiaatgebruikers in de zorg stagneert

In de algemene bevolking komt heroïnegebruik weinig voor. Heroïne is ook niet populair onder jongeren. In 2011 had 0,6 procent van de scholieren van 12-18 jaar van het regulier onderwijs ervaring met deze drug en 0,2 procent gaf aan dit middel in de afgelopen maand te hebben gebruikt.

Volgens de laatste schatting voor 2008 bedraagt het aantal problematische opiaatgebruikers in Nederland ongeveer 18.000. Dat is minder dan een decennium geleden.

Ook het aantal opiaatcliënten bij de verslavingszorg is sinds begin deze eeuw gedaald. Tussen 2002 en 2009 daalde het aantal cliënten met een primair opiaatprobleem met 24 procent en dit aantal stabiliseerde in 2010 op ongeveer 12.000 opiaatcliënten. Het aandeel jonge opiaatcliënten van 15 tot en met 29 jaar bij de verslavingszorg daalde in deze periode van 14 naar 4 procent. De meeste opiaatgebruikers zijn bekenden van de verslavingszorg. In 2010 klopte slechts 4 procent voor het eerst aan voor hulp vanwege een drugsprobleem. De rest stond al eerder ingeschreven bij de verslavingszorg.

Na een lichte daling in het aantal opnames in algemene ziekenhuizen, waarbij opiaatproblematiek als nevendiaagnose was gesteld, is er sinds 2006 weer een lichte stijging. In 2010 werden 676 opnames geregistreerd, 17 procent meer dan in 2009. In een kwart van de gevallen waren ziekten en symptomen van de ademhalingswegen de primaire redenen voor opname. Dit komt vermoedelijk door het roken van heroïne, de meest voorkomende gebruikswijze onder Nederlandse heroïnegebruikers. Het aantal ziekenhuisopnames met opiaatproblematiek als hoofddiagnose blijft laag (63 in 2010). Het aantal nieuwe en gemelde gevallen van hiv en hepatitis B en C onder injecterende drugsgebruikers is al jaren laag. Het aantal nieuw gediagnosticeerde hiv-gevallen onder injecterende drugsgebruikers per miljoen inwoners (0,1 in 2009) behoort tot de laagste in de EU-15. Het aantal bestaande besmettingen, vooral met hepatitis C, in steden die daar gegevens over hebben, is echter hoog. Voor verreweg de meeste regio's in Nederland ontbreken cijfers over het vóórkomen van hepatitis C onder drugsgebruikers.

Aandeel ecstasyincidenten op grootschalige evenementen toegenomen

Onder scholieren van het voortgezet onderwijs van 12-18 jaar is het ecstasy- en

amfetaminegebruik tussen 1996 en 1999 gedaald en tussen 2003 en 2011 gestabiliseerd. In 2011 had 2,6 procent van de scholieren ervaring met ecstasy en 0,9 procent had deze drug in de afgelopen maand nog gebruikt. Iets minder scholieren gebruiken amfetamine (ooitgebruik 1,8% en actueel gebruik 0,6%).

Ecstasy blijft na cannabis de meest populaire illegale drug onder jongeren en jonge volwassenen in het uitgaansleven. Amfetaminegebruik komt in deze groepen vaker voor dan in de algemene bevolking, maar aanzienlijk minder dan ecstasygebruik. Onbekend is het aantal mensen dat problemen krijgt vanwege ecstasy- of amfetaminegebruik.

Ecstasygebruikers zoeken in elk geval niet vaak hulp bij de verslavingszorg. Het aandeel ecstasycliënten van alle drugscliënten in de verslavingszorg is al jaren gering (minder dan 1%) en daalt licht. In 2010 stonden 177 mensen met een primair ecstasyprobleem geregistreerd en 281 mensen met een secundair ecstasyprobleem. Meer mensen zoeken hulp vanwege een amfetamineprobleem en hun aantal verdrievoudigde van 501 in 2001 naar 1 688 in 2010. Desondanks ging het in 2010 om niet meer dan 5 procent van alle mensen met een primair drugsprobleem.

Ecstasy speelt bij drugsincidenten vooral een rol op grootschalige evenementen, waarvoor tussen 2009 en 2011 een toename werd geregistreerd van het aandeel incidenten met ecstasy als enige drug. Amfetamine speelt bij drugsincidenten een relatief ondergeschikte rol.

Het aantal opnames in algemene ziekenhuizen met misbruik en afhankelijkheid van amfetamine-achtigen (inclusief ecstasy) als hoofd- of nevendiagnose blijft beperkt, maar vertoont in het afgelopen decennium een stijging. In 2010 was amfetamineproblematiek de hoofddiagnose bij 85 opnames en was het een nevendiagnose bij 200 opnames.

Toename GHB incidenten

Het gebruik van GHB komt in de algemene bevolking en onder scholieren van het regulier onderwijs naar verhouding weinig voor. In 2011 had 0,6 procent van de scholieren van 12-18 jaar ervaring met GHB. Het gebruik van GHB komt relatief vaak voor onder uitgaanders, maar ook buiten het uitgaansleven wordt dit middel gesignaleerd, onder andere in gemarginaliseerde groepen en probleemjongeren. 'Thuisgebruik' wordt waargenomen onder mensen die om verschillende redenen samen met vrienden en kennissen in de context van 'huisfeesten' GHB gebruiken, maar ook onder afhankelijke gebruikers, voor wie het gebruik niet (langer) een sociale aangelegenheid is.

GHB-gebruik, vooral dagelijks, kan tot afhankelijkheid leiden, en bij abrupte stopzetting tot vrij heftige onthoudingsverschijnselen. Er zijn signalen voor een toename van het aantal problematische gebruikers maar cijfers ontbreken. Wel is de hulpvraag vanwege GHB-verslaving bij een aantal instellingen voor verslavingszorg de afgelopen jaren toegenomen maar landelijke cijfers zijn pas sinds 2009 beschikbaar. In dat jaar stonden 279 mensen geregistreerd met een primair GHB-probleem, in 2010 waren dat er 524. Zij waren gemiddeld 28 jaar.

GHB is lastig te doseren en het risico op een overdosering is groot. Het aantal GHB-slachtoffers bij spoedeisende eerste hulpdiensten in ziekenhuizen is tussen 2005 en 2010 naar schatting verdrievoudigd tot boven de 1 000 gevallen. Een monitor waaraan verschillende medische diensten en een aantal regio's van Nederland deelnemen registreerde in 2011 in totaal 3 652 meldingen van drugsincidenten, waarbij in 20 procent van de gevallen GHB betrokken was. In bijna de helft van deze GHB-incidenten was ook alcohol gebruikt. Er is geen goed zicht op het aantal sterfgevallen waarbij GHB betrokken is. In 2011 stond GHB 6 keer vermeld op de doodsoorzakenformulieren bij het CBS (voorlopig cijfer). Onbekend is echter of GHB bij deze gevallen de oorzaak was van het overlijden of een bijdragende factor. In 2011 registreerde het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) in totaal 5 gevallen

waarbij GHB de primaire doodsoorzaak was, en 3 gevallen waarbij GHB-gebruik een indirecte rol speelde bij het overlijden.

Hulpvraag voor slaap- en kalmeringsmiddelen is beperkt, maar bijna verdubbeld

Niet alleen alcohol en drugs kunnen tot misbruik en verslaving leiden, maar ook aan slaap- en kalmeringsmiddelen is bij chronisch gebruik dit risico verbonden. Het merendeel van de slaap- en kalmeringsmiddelen behoort tot de groep van de benzodiazepinen. In 2009 had 10 procent van de algemene Nederlandse bevolking

Samenvatting 19
van 15 tot en met 64 jaar in het afgelopen jaar slaap- of kalmeringsmiddelen gebruikt. Van de algemene bevolking was 6 procent een actuele (laatste maand) gebruiker van deze middelen. Omgerekend naar de hele bevolking ging het toen om ongeveer 1,1 miljoen gebruikers in het afgelopen jaar en ongeveer 650 000 actuele gebruikers. Onder de vrouwen lag het gebruik ongeveer twee keer zo hoog als onder de mannen. Ook steeg het gebruik met de leeftijd. Ouderen boven de 65 jaar blijven in deze cijfers buiten beschouwing. Ongeveer een kwart van alle gebruikers van benzodiazepinen is ouder dan 65 jaar. Daarmee is deze leeftijdsgroep oververtegenwoordigd.

In 2011 had ongeveer 9 procent van de scholieren van het voortgezet onderwijs van 15 en 16 jaar ooit slaap- of kalmeringsmiddelen gebruikt op voorschrift van een arts. Ook gaf ongeveer 9 procent van de scholieren aan ervaring te hebben met het gebruik van deze middelen zonder deze op recept van een arts te hebben gekregen. Volgens gegevens over het aantal verstrekkingen van geneesmiddelen is ongeveer eenderde van de gebruikers van benzodiazepinen een chronische gebruiker. Bij chronisch gebruik neemt de kans op verslaving toe. In 2007-2009 voldeed 0,3 procent van de bevolking van 18-64 jaar aan een diagnose misbruik en voldeed 0,2 procent aan een diagnose afhankelijkheid van slaap- of kalmeringsmiddelen. Deze stoornissen komen meer voor onder vrouwen dan mannen. Omgerekend naar de bevolking ging het om 35 000 mensen met misbruik en 22 000 mensen met afhankelijkheid van slaap- of kalmeringsmiddelen.

Sinds 1 januari 2009 worden de benzodiazepinen alleen nog voor enkele specifieke indicaties vergoed binnen de basisverzekering. De hoeveelheid benzodiazepinen die wordt gebruikt en het aantal gebruikers is sindsdien gedaald. Het aantal gebruikers daalde van 1,61 miljoen in de tweede helft van 2008 naar 1,46 miljoen in de tweede helft van 2009 en 1,43 miljoen in de tweede helft van 2010.

In de verslavingszorg is het aantal cliënten dat ingeschreven stond wegens een primair probleem met benzodiazepinen, barbituraten of overige psychofarmaca tussen 2001 en 2010 bijna twee keer zo groot geworden. Dit aantal steeg in deze periode van 383 naar 713 cliënten met een primair probleem met slaap- en kalmeringsmiddelen. Het aantal cliënten met een secundair probleem met slaap- en kalmeringsmiddelen schommelde tussen 2001 en 2010 zonder een duidelijke trend rond een gemiddelde van ongeveer 1 650 cliënten.

In de algemene ziekenhuizen vertoont tussen 2001 en 2010 het aantal opnames met slaap- en kalmeringsmiddelenproblematiek als hoofddiagnose een grillig verloop. Dit aantal hoofddiagnoses schommelde rond een gemiddelde van 78 opnames. Het aantal nevend diagnoses steeg in deze periode van 140 naar 206 opnames.

Alcohol en tabak: gebruik en hulpvraag

Daling alcoholgebruik onder scholieren, aantal aan alcohol gerelateerde ziekenhuisopnames in de bevolking neemt nog steeds toe

Het alcoholgebruik onder scholieren van 12 tot en met 18 jaar van het voortgezet onderwijs is tussen 2003 en 2011 afgenomen. In 2003 had nog 58 procent in de afgelopen maand alcohol gedronken, in 2011 was dat 43 procent. De daling was het grootst onder 12-14 jarigen. In 2011 had bijna 1 op de 3 scholieren (30%) in de afgelopen maand wel eens 5

glazen of meer alcohol bij één gelegenheid gedronken ('binge drinken'). Het percentage binge drinkers is tussen 2003 en 2011 gedaald. In 2003 was 40 procent nog een binge drinker en in 2007 was dit 36 procent. Onder degenen die drinken blijft het percentage binge drinkers echter onverminderd hoog: 66 procent in 2003, 68 procent in 2007 en 68 procent in 2011.

Ondanks een daling in het alcoholgebruik ligt het percentage Nederlandse scholieren van 15 en 16 jaar dat in de afgelopen maand 10 of meer keer alcohol had gedronken nog steeds ruim boven het Europese gemiddelde in 36 landen (20% versus 9%).

Het percentage jongeren onder de 16 jaar dat een poging doet om alcohol te kopen is tussen 2001 en 2009 fors gedaald. Als zij echter een kooppoging doen is, ondanks een wettelijk verbod, de slaagkans groot. Van de Europese jongeren vinden de Nederlandse jongeren dat ze het meest eenvoudig aan drank kunnen komen.

Zwaar drinken (op één of meer dagen per week minstens 6 glazen alcohol drinken) kwam in 2009 voor bij 10 procent van de bevolking van 12 jaar en ouder, minder dan in 2001 (14%). Dat komt neer op in totaal 1,4 miljoen mensen.

In 2010 stonden ruim 36 000 cliënten geregistreerd bij de (ambulante) verslavingszorg met een primair alcoholprobleem, dat is iets minder dan in 2008 en 2009, maar wel anderhalf keer zoveel als in 2001. De stijging in het aantal primaire alcoholcliënten deed zich voor in alle leeftijdsgroepen, maar was relatief het grootst onder de ouderen. In 2010 was een kwart van de primaire alcoholcliënten een 55-plusser (26%).

De stijging in het aantal alcoholgerelateerde opnames in ziekenhuizen lijkt zich echter door te zetten. In 2010 stonden 6 145 opnames geregistreerd vanwege een hoofddiagnose alcoholmisbruik- en afhankelijkheid. In 2009 waren dat er 5 908; in 2001 stonden 3 880 opnames geregistreerd met alcohol als hoofddiagnose. Het aantal opnames met alcoholgerelateerde problematiek als nevendiaagnose steeg van 9 949 in 2001 naar 14 785 gevallen in 2010.

Onder jongeren tot en met 17 jaar bleef het aantal alcoholgerelateerde behandelingen door een kinderarts wegens een alcoholintoxicatie onverminderd stijgen, van 297 gevallen in 2007 tot 762 geregistreerde gevallen in 2011. Dit aantal is een onderschatting omdat niet alle jongeren met een alcoholintoxicatie in het ziekenhuis belanden, of door een kinderarts worden gezien.

Daling percentage rokers in de algemene bevolking; stabilisering onder scholieren

Uit verschillende peilingen komt naar voren dat het percentage rokers in de algemene bevolking de afgelopen twee jaren licht is afgenomen. Volgens het CBS daalde het percentage rokers van 12 jaar en ouder in 2010 tot 25,6 procent. Het Continue Onderzoek Rookgewoonten van STIVORO vond voor 2011 een percentage van 24,7 procent actuele rokers voor de groep van 15 jaar en ouder. In 2009 was dit nog 27,7 procent. Ook het percentage zware rokers (20 sigaretten per dag of meer) in de bevolking van 12 jaar en ouder daalde van 6,3 procent in 2009 tot 4,9 procent in 2010. Over langere termijn gezien is de afname in roken het grootst onder hoog opgeleiden. In 2010 en 2011 deed zich echter in alle opleidingsniveaus een daling voor in het roken.

Het percentage scholieren van 12-18 jaar in het regulier onderwijs dat ooit had gerookt daalde tussen 2007 en 2011 van 39 procent naar 36 procent. Het percentage dagelijks rokers heeft zich in deze leeftijdsgroep gestabiliseerd op 19 procent.

Scholieren van het VMBO roken vaker dan scholieren van het VWO. Ook jongeren in de residentiële jeugdzorg en justitiële jeugdinrichtingen roken naar verhouding veel meer dan hun leeftijdsgenoten in het reguliere onderwijs.

Per jaar doet ongeveer een kwart van de rokers een poging om te stoppen met roken, 26 procent in 2011. In absolute aantallen deden ongeveer 900 000 rokers een poging om te stoppen met roken. In 2011 deden 37 540 verzekerden een beroep op een vergoeding voor ondersteuning bij stoppen met roken. Vanaf 1 januari 2012 wordt van de stoppen-met-roken programma's alleen nog de gedragsmatige ondersteuning vanuit het basis verzekeringspakket vergoed.

Sterfte

Roken blijft de belangrijkste oorzaak van voortijdige sterfte

In 2010 overleden in Nederland 19 214 mensen van 20 jaar en ouder aan de directe gevolgen van roken, ongeveer even veel als in 2009. De sterfte aan longkanker is de belangrijkste direct aan roken gerelateerde doodsoorzaak en deze sterfte nam in 2010 weer toe, vooral onder vrouwen. In deze aantallen zijn nog niet de sterfgevallen vanwege passief meeroken verdisconteerd.

Wereldwijd is naar schatting 1 op de 100 sterfgevallen het gevolg van passief meeroken.

De sterfte ontstaat vooral door hartziekten, luchtweginfecties, astma en longkanker.

De toename in totale sterfte door alcoholgerelateerde aandoeningen vanaf begin jaren 90 tot circa 2004 heeft zich in de jaren er na niet doorgezet. In 2010 waren alcoholgerelateerde aandoeningen de directe aanleiding voor 686 sterfgevallen.

Vaker stonden alcoholgerelateerde aandoeningen als secundaire doodsoorzaak geregistreerd (1 053 gevallen). Het totale aantal aan alcohol gerelateerde sterfgevallen schommelt sinds 2004 rond de 1 750 gevallen per jaar.

De sterfte aan alcoholgerelateerde aandoeningen en tabak is vele malen groter dan de (hard)drugssterfte. In 2010 overleden 94 drugsgebruikers aan de gevolgen van een overdosis, minder dan in 2009 (139). In de afgelopen 10 jaar fluctueert dit aantal tussen ongeveer 100 en 140 gevallen. Van de slachtoffers is 1 op de 5 jong (tussen 15 en 34 jaar). Eind vorige eeuw was dat nog bijna de helft (47%).

Vergeleken met een aantal andere Europese lidstaten, blijft de acute drugssterfte per miljoen inwoners van 15-64 jaar in Nederland relatief laag.

In 2010 werden 35 sterfgevallen door overdosering van medicijnen geregistreerd, waarvan 25 gevallen door benzodiazepinen, 5 gevallen door (andere) sedativa en 5 gevallen door barbituraten.

Markt

‘Zuiverheid’ van ecstasypillen is verder toegenomen; zuiverheid amfetamine fluctueert sterk

Verschillende indicatoren wezen in 2008 en 2009 op een tijdelijk afname van de beschikbaarheid van MDMA. Het herstel van de ecstasymarkt in 2010 zette zich in 2011 voort. In 2011 bevatte 84 procent van de in het laboratorium geanalyseerde ecstasypillen alleen een MDMA-achtige stof (MDMA, MDA, MDEA of MBDB), even veel als in 2010 maar veel meer dan in 2009 (58%). Het gemiddelde gehalte MDMA steeg in 2011 verder: 100 mg, vergeleken met 66 mg in 2009.

Hoewel het aandeel pillen met geheel andere farmacologisch actieve stoffen daalde van 27 procent in 2009 naar 3 procent in 2011, werden soms wel potentieel schadelijke stoffen aangetroffen, zoals PMMA. Het gemiddelde gehalte amfetamine in als amfetamine gekochte pillen vertoont deels dezelfde trend als het gehalte MDMA in als ecstasy gekochte pillen (afname in 2008-2009, toename in 2010). In de loop van 2011 deed zich echter weer een daling voor. De gehalten cafeïne vertonen een omgekeerde trend. In 2010 en 2011 werd de stof 4-methylamfetamine (4-MA) in toenemende mate in speedmonsters aangetroffen (117 keer in 2011). Deze stof werd in België, het Verenigd Koninkrijk en Nederland geassocieerd met een aantal intoxicaties, waarvan enkele met overlijden tot gevolg.

Geleidelijke daling zuiverheid cocaïne

In het afgelopen decennium is het gemiddelde gehalte cocaïne in poeders van consumenten gedaald, van 68 procent in 2001 naar 49 procent in 2011. Het percentage cocaïnemonsters met geneesmiddelen is nog steeds hoog. In 2011 werd in 6 van de 10 cocaïnepoeders levamisol aangetroffen. Levamisol was vroeger een medicijn, maar staat nu niet meer voor humaan geneeskundig gebruik geregistreerd. De gezondheidsrisico's van het snuiven of roken van met levamisol versneden cocaïne zijn niet precies bekend. In de Verenigde Staten zijn gevallen van ernstige bloedziekten gerapporteerd.

Relatief veel THC en weinig CBD in nederwiet

Het gemiddelde THC-gehalte (het belangrijkste werkzame bestanddeel van cannabis) in nederwiet is tussen 2004 en 2007 gedaald van 20 naar 16 procent en is in de jaren er na op dit niveau gestabiliseerd. In 2011 was het gemiddelde percentage THC in nederwiet 16,5 procent. Het percentage THC in geïmporteerde hasj lag in 2011 op 14 procent en schommelde in de jaren daarvoor tussen 11 procent in 2000 en 19 procent in 2010. In 2011 bevatte 75 procent van de geanalyseerde nederwiet en 43 procent van de geïmporteerde hasj meer dan 15 procent THC. Nederwiet bevat naar verhouding weinig of geen cannabidiol (CBD) (gemiddeld 0,3% in 2011), een stof waarvoor aanwijzingen zijn dat deze sommige ongewenste effecten van THC tegengaat, zoals acute psychotische symptomen en angst. Geïmporteerde hasj bevat meer CBD (6,7% in 2011) en de mogelijkheid bestaat dat het hierdoor minder risicovol is voor de gezondheid dan nederwiet.

Toename prijzen ecstasy, amfetamine en cocaïne

De prijs van amfetamine nam van 2010 naar 2011 fors toe. Gebruikers betaalden in 2010 gemiddeld 7 euro, in 2011 was dit 9 euro. De prijs van een ecstasypil nam eveneens iets toe en lag in 2011 op gemiddeld 3,7 euro per pil. Cocaïne kostte in 2011 gemiddeld 55 euro per gram, meer dan in 2010 (gemiddeld 47 euro).

GHB is relatief goedkoop. Consumenten betaalden in 2011 circa 6 euro per dosis van 5 ml GHB. Zelfgemaakt betaalt een gebruiker omgerekend naar schatting niet meer dan 10 eurocent per dosis.

Na een stijging tussen 2004 en 2009 bleef de prijs van een gram nederwiet in de periode 2009-2011 stabiel (gemiddeld 8,3 euro per gram voor de meest populaire soort). De prijs voor een gram geïmporteerde hasj steeg geleidelijk van 6,6 euro per gram in 2004 naar 9,1 euro per gram in 2010, en daalde weer naar 7,8 euro in 2011. Vaak zijn drugs in Amsterdam en andere grootstedelijke gebieden duurder dan in andere delen van Nederland.

Delicten tegen de Opiumwet

Opsporingsonderzoeken naar ernstige vormen van georganiseerde criminaliteit zijn in meerderheid gericht op drugs

Het aandeel opsporingsonderzoeken naar meer ernstige vormen van georganiseerde criminaliteit dat drugsgerelateerd is, is in 2010 licht toegenomen en bedraagt nu 77 procent. De percentages voor hard- en softdrugs zijn in 2010 niet veranderd, maar over de langere termijn (sinds 2003) is er een afname van het aandeel harddrugs en een toename van het aandeel softdrugs. Binnen de harddrugs voeren onderzoeken naar criminele organisaties rond cocaïne nog de boventoon, maar dit aandeel daalde. Op de tweede plaats komen zaken met synthetische drugs – dit aandeel nam toe - en als derde zaken gerelateerd aan heroïne – dit daalde.

Het aantal Opiumwetdelicten in de strafrechtsketen lijkt gedaald

Het algemene beeld over 2010 is dat van een daling: minder instroom van Opiumwetdelicten bij politie en Openbaar Ministerie (OM), minder afdoeningen van Opiumwetzaken door de rechter. Bij de politie en bij het Openbaar Ministerie kwamen in 2010 ruwweg 15 000 (verdachten van) Opiumwetdelicten binnen. De rechter deed ruim 9 000 zaken af. Vanwege veranderingen in registratiesystemen is het echter lastig deze cijfers te vergelijken met die uit eerdere jaren.

Stijgende lange-termijn trend in het aandeel softdrugsdelicten

Binnen de Opiumwetdelicten is het aandeel softdrugsdelicten over het geheel genomen wat hoger dan dat van harddrugs. Over de langere termijn stijgt het aandeel softdrugsdelicten. Het aandeel harddrugsdelicten bij politie en OM vertoont in 2010 een kleine toename ten opzichte van 2009. Daarvóór was er een dalende lijn.

Opiumwettdelicten worden meestal voor de rechter gebracht

De meeste verdachten van Opiumwettdelicten (67%) worden gedagvaard. Het aandeel steeg in 2010. Harddrugszaken worden vaker voor de rechter gebracht dan softdrugszaken. De laatste worden vaker afgedaan zonder dagvaarding, bijvoorbeeld met een OM-transactie. De zaken waarbij zowel hard- als softdrugs in het spel zijn vormen een duidelijke minderheid, maar ze worden wel relatief het vaakst gedagvaard. De rechter legt Opiumwettdelinquenten in 2010 in eerste aanleg ongeveer even vaak een taakstraf op als een (deels) onvoorwaardelijke vrijheidsstraf. Dit verschilt niet van 2009. Een taakstraf heeft gemiddeld een duur van 97 uren, een vrijheidsstraf 303 dagen, wat ongeveer gelijk is aan 2009. Verder worden ook, maar minder vaak, geldboetes opgelegd die € 420,- (mediaan) bedragen.

Gedetineerd vanwege een Opiumwettdelict

Ruim 2 000 gevangenen waren op peildatum 30 september 2010 gedetineerd voor een Opiumwettdelict. Dit is 20 procent van de totale gevangenispopulatie; dit percentage is iets lager dan in 2009.

Recidive van Opiumwettdelinquenten

Rond 7 procent van degenen die zijn veroordeeld voor een Opiumwettdelict recidiveert binnen een jaar opnieuw met een drugsdelict. Dit aandeel loopt in 10 jaar op tot 28 procent. De recidive in het algemeen (ook van andere delicten dan drugsdelicten) is bij harddrugsdaders enige procenten hoger dan bij softdrugsdaders. Ook is bij harddrugsdaders iets vaker ernstige criminele recidive geregistreerd.

Drugsgebruikers in het strafrechtelijk systeem

Drugsgebruikende verdachten vooral opgepakt voor vermogensdelicten en delicten met geweld

De "drugsgebruikende verdachten" die bekend zijn bij de politie zijn al sinds jaren voornamelijk mannen, ook in 2010. De gemiddelde leeftijd in 2010 is 41 jaar. De meerderheid van hen heeft een aanzienlijke criminele historie. Zij worden vooral opgepakt voor vermogensdelicten en delicten met geweld. Het aandeel van deze delicten stabiliseert min of meer.

Rijden onder invloed daalt

Er is een dalende trend in het aantal verdachten van rijden onder invloed.

Zeer actieve veelplegers minder vaak verslaafd

Twee derde (67%) van de zeer actieve veelplegers staat bij de reclassering als verslaafd te boek. Dit cijfer betreft 2008, het meest actuele jaar van meting. Het aandeel verslaafden onder de zeer actieve veelplegers is dalende.

Huiselijk geweld en middelengebruik

Bij huiselijk geweld speelt middelengebruik, met name het gebruik van alcohol, een rol. Huiselijk geweld neemt ernstiger vormen aan als er middelen gebruikt zijn door de dader. Er wordt dan ook vaker letsel toegebracht aan het slachtoffer.

Drugsgelateerde overlast

Bijna 5 procent van de in de Integrale Veiligheidsmonitor 2010 en 2011 bevroagde burgers geeft aan dat ze drugsgelateerde overlast ervaren. Dit verschilt niet significant van 2009. Drugsgelateerde overlast wordt relatief zelden als het meest urgente probleem in een buurt gezien.

Verslavingsreclassering steeds vaker ingeschakeld

Voor ruim 20 000 justitiabelen verrichtte de verslavingsreclassering in 2010 activiteiten.

Dit is een toename ten opzichte van 2009. Meestal gaat het om activiteiten in het kader van het uitoefenen van toezicht op justitiabelen of van het uitbrengen van (advies) rapportages over justitiabelen in opdracht van het Openbaar Ministerie, de rechter of gevangenisautoriteiten.

Zorg als alternatief voor detentie

Het aantal activiteiten gericht op toeleiding van verslaafde justitiabelen naar zorg buiten detentie stijgt. In 2010 waren het er ruim 5 000. De meeste toeleidingen betreffen ambulante of deeltijd psychiatrische zorg of verslavingszorg.

De Inrichting voor Stelselmatige Daders

Van de personen onder de maatregel tot plaatsing in een Inrichting voor Stelselmatige Daders (ISD) is 80 procent een problematisch drugsgebruiker. De meeste ISD'ers volgen een trajectregime met gedragsinterventies binnen of buiten detentie. Het aantal ISD'ers is in 2010 nauwelijks anders dan in 2009 en is de laatste jaren min of meer stabiel, gemiddeld 493 in 2010. Naast het feit dat criminaliteit wordt voorkomen door de insluiting in de ISD, leidt de ISD tot minder recidive na afloop van de maatregel dan een standaardvrijheidsstraf; dit effect is klein tot middelgroot.

Table 1a Key Data on Substance Use

	Cannabis	Cocaine	Opiates ¹	
General Population Usage (2009)				
- Percentage of recent users, 15-64 yrs ^{II}	7,0%	1,2%	0,1%	
- Percentage of current users, 15-64 yrs ^{II}	4,2%	0,5%	0,1%	
- Trend recent use (2001-2005) ^{IV}	Stable	Stable	Stable	
- Trend recent use (2005-2009/2011) ^{IV}	Unknown	Unknown	Unknown	
- International comparison ^V	Average	Average	Low/medium	
Use among juveniles, school-goers (2011)				
- Percentage of current users, 12-18 yrs	7,7%	0,8%	0,2%	
- Trend (2003-2011)	Stable	Stable	Decline	
- International comparison, 15/16 yrs (2011) ^{VI}	Above average	Average	Average	
Number of problem users				
	2007-2009		2008	
	29 300 (dependence) 40 200 (misuse)	Unknown	± 18 000	
Number of addiction care clients (2010)				
- Substance as primary problem	10 971	9 437	12 313	
- Substance as secondary problem	5 746	7 351	1 925	
- Trend (2005-2010)	Rise	Slight decline	Decline (stable since 2008)	
Number of hospital admissions (2010)				
- Misuse/dependence as primary diagnosis	64		63	
- Misuse/dependence as secondary diagnosis	767		676	
- Trend (2005 – 2010)	Rise	Rise	Rise	
Registered deaths(2010)^{VIII}				
	Virtually no primary deaths	14 (primary)	37 (primary)	

	Ecstasy	Amfetamine	GHB	Alcohol	Tabak
2011					
	1,4% 0,4%	0,4% 0,2%	0,4% 0,2%	84% 76%	- 19% ^{III}
	Stabiel Onbekend	Stabiel Onbekend	-	Stabiel Geringe daling	Daling Daling
	Boven gemiddelde	Onder gemiddelde	-	Gemiddeld	Gemiddeld
2007-2009					
	0,9%	0,6%	0,1%	43%	19%
	Stabiel	Stabiel	-	Daling	Stabiel
	Boven gemiddelde	Onder gemiddelde	Gemiddeld	Boven gemiddelde	Gemiddeld
2007-2009					2010
	Onbekend	Onbekend	Onbekend	82 400 (afhankelijkheid) 395 600 (misbruik)	±700 000 ^{VII}
2005-2009					
	117 381	1 688 985	524 97	36 203 5 486	n.v.t.
	Daling	Stijging (stabilisering in 2008)	-	Stijging (afname in 2009)	n.v.t.
2001-2005					
	85 200		-	6 145 14 785	Onbekend
	Stijging		-	Stijging	Onbekend
2001-2005					
	<5		5	686 (primair) ^{IX} 1 053 (secundair)	19 214 (primair en secundair)

I. Voornamelijk heroïne (en methadon). II. Recent gebruik is gebruik in het afgelopen jaar, actueel gebruik is gebruik in de laatste maand. III. Voor tabak (roken) zijn de meest recente cijfers weergegeven afkomstig van verschillende bronnen. Weergegeven is de maat 'percentage dagelijkse rokers' in 2011 in de bevolking van 15 jaar en ouder. IV. Vanwege verschillen in onderzoeksmethoden zijn de gegevens over drugsgebruik in 2005 en 2009 niet vergelijkbaar. Voor de peilingen in 2001 en 2005 is de methode gelijk gebleven en kan voor deze periode een trend in drugsgebruik worden vastgesteld. Voor alcohol is de onderzoeksmethode in 2005 en 2009 gelijk gebleven en kan voor deze periode een trend worden beschreven. V. Ten opzichte van het gewogen gemiddelde in lidstaten van de Europese Unie (EMCDDA). VI. Ten opzichte van het ongewogen gemiddelde in 36 Europese landen (ESPAD). VII. Gebaseerd op de zware rokers (20 of meer sigaretten per dag) in de bevolking van 12 jaar en ouder in 2010. VIII. Primaire sterfte: middel als primaire (onderliggende) doodsoorzaak. Secundaire sterfte: middel als secundaire doodsoorzaak (bijdragende factor of complicatie). IX. Hierbij is de sterfte aan verkeersongevallen en sterfte geassocieerd met kanker nog niet meegerekend.

Tabel 1b Kerncijfers Drugscriminaliteit: Opiumwettdelicten in de strafrechtsketen, 2010

Fase in keten	Opsporingsonderzoeken meer ernstige vormen georganiseerde drugscriminaliteit	Aantal verdachten politie/KMar ^I	Aantal zaken OM	Afdoeningen rechter 1 ^e aanleg	Gedetineerden ^{II}
Aantal Opiumwet					
- Totaal	Onbekend	15 772	14 865	9 391	2 107
- Harddrugs	32% (alleen harddrugs)	7 134	6 880	4 363	Onbekend
- Softdrugs	27% (alleen softdrugs)	7 393	7 338	4 556	Onbekend
- Beide	41% (hard+soft)	1 236	578	465	Onbekend
- Ontwikkeling 2009-2010 absoluut		Daling	Daling	Daling	Lichte daling
- Globale trend 2003-2010	Onbekend	Toename tot 2004, sindsdien dalend Daling harddrugs sterker dan daling softdrugs	Toename tot 2004, sindsdien dalend Daling harddrugs sterker dan daling softdrugs	Toename tot 2006, sindsdien dalend Daling harddrugs sinds 2003 Softdrugs eerst stijgend, sinds 2007 dalend	Daling ^{III}
% Opiumwet op totaal	77%	6,7%	7,0%	7,8%	21%
- Ontwikkeling 2009-2010 in %	Lichte stijging totaal drugs (75% → 77%)	Min of meer constant (6,6% → 6,7%)	Lichte daling (7,3% → 7,0%)	Lichte stijging (7,6% → 7,8%)	Lichte daling (22% → 21%)

I. Cijfers 2010 zijn voorlopig. II. Peildatum 30 september 2010. III. Trend 2006-2010. Bronnen: KLPD/IPOL, HKS, OMDATA, Kalidien & De Heer-de Lange, 2011.